

Viatge apostòlic a Madrid amb motiu de la XXVI Jornada Mundial de la Joventut

21 d'agost de 2011

Paraules del Sant Pare Benet XVI

Editat per l'Oficina d'informació de l'Opus Dei amb els textos oficials difosos per www.vatican.va

Textos: © Copyright 2011 • Libreria Editrice Vaticana | Fotos: Ismael Martínez Sánchez

DIUMENGE
21
AGOST
2011

Santa Missa a Cuatro Vientos

PARAULES DEL SANT PARE A L'INICI DE LA CELEBRACIÓ EUCARÍSTICA

Estimats joves,

He pensat molt en vosaltres en aquestes hores que no ens hem vist. Espero que hàgiu pogut dormir una mica, tot i les inclemències del temps. Segur que en aquesta matinada haureu alçat els ulls al cel més d'una vegada, i no només els ulls, també el cor, i això us haurà permès resar. Déu treu béns de tot. Amb aquesta confiança, i sabent que el Senyor mai no ens abandona, comencem la nostra celebració eucarística plens d'entusiasme i fermes en la fe.

HOMILIA

Estimats joves,

Amb la celebració de l'eucaristia arribem al moment culminant d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut. En veure-us aquí, vinguts en gran nombre d'arreu, el meu cor s'omple de goig pensant en l'afecte especial amb què Jesús us mira. Sí, el Senyor us estima i us diu amics seus (cf. *Jn 15,15*). Ell ve al vostre encontre i desitja acompanyar-vos en el vostre camí, per obrir-vos les portes d'una vida plena, i fer-vos partícips de la seva relació íntima amb el Pare. Nosaltres, per part nostra, conscients de la grandesa del seu amor, desitgem correspondre amb tota generositat a aquesta mostra de predilecció amb el propòsit de compartir també amb els

altres l'alegria que hem rebut. Certament, són molts en l'actualitat els qui se senten atrets per la figura de Crist i desitgen conèixer-lo millor. Perceben que Ell és la resposta a moltes de les seves inquietuds personals. Però, qui és Ell realment? Com és possible que algú que ha viscut sobre la terra fa tants anys tingui res a veure amb mi avui?

En l'evangeli que hem escoltat (cf. *Mt 16, 13-20*), veiem representades dues maneres diferents de conèixer a Crist. La primera consistiria en un coneixement extern, caracteritzat per l'opinió corrent. A la pregunta de Jesús: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?», Els deixebles responen: «Uns diuen que Joan Baptista, altres que Elies, altres, Jeremies o algun dels profetes». És a dir, es considera Crist com un personatge religiós més dels ja coneguts. Després, dirigint-se personalment als deixebles, Jesús els pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Pere respon amb el que és la primera confessió de fe: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu». La fe va més enllà de les simples dades empíriques o històriques, i és capaç de captar el misteri de la persona de Crist en la seva profunditat.

Però la fe no és fruit de l'esforç humà, de la seva raó, sinó que és un do de Déu: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel». Té el seu origen en la iniciativa de Déu, que ens revela la seva intimitat i ens convida a participar

de la seva mateixa vida divina. La fe no proporciona només alguna informació sobre la identitat de Crist, sinó que suposa una relació personal amb Ell, l'adhesió de tota la persona, amb la seva intel·ligència, voluntat i sentiments, a la manifestació que Déu fa de si mateix. Així, la pregunta de Jesús: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?», en el fons està impulsant els deixebles a prendre una decisió personal en relació a Ell. Fe i seguiment de Crist estan estretament relacionats. I, ja que suposa seguir el Mestre, la fe ha de consolidar-se i créixer, fer-se més profunda i madura, a mesura que s'intensifica i enforteix la relació amb Jesús, la intimitat amb Ell. També Pere i els altres apòstols van haver d'avançar per aquest camí, fins que la trobada amb el Senyor ressuscitat els va obrir els ulls a una fe plena.

Estimats joves, també avui Crist es dirigeix a vosaltres amb la mateixa pregunta que va fer als apòstols: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Responen amb generositat i valentia, com correspon a un cor jove com el vostre. Digueu-li: Jesús, jo sé que Tu ets el Fill de Déu que has donat la teva vida per mi. Vull seguir-te amb fidelitat i deixar-me guiar per la teva paraula. Tu em coneixes i m'estimes. Jo em fio de tu i poso la meua vida sencera a les teves mans. Vull que siguis la força que em sostingui, l'alegria que mai no m'abandoni.

En la seva resposta a la confessió de Pere, Jesús parla de l'Església: «I jo al meu torn et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església». Què significa això? Jesús construeix l'Església sobre la roca de la fe de Pere, que confessa la divinitat de Crist. Sí, l'Església no és una simple institució humana, com una altra qualsevol, sinó que està estretament unida a Déu. El mateix Crist s'hi refereix com «la seva» Església. No es pot separar Crist de l'Església, com no es pot separar el cap del cos (cf. *1Co 12,12*). L'Església no viu de si mateixa, sinó del Senyor. Ell és present enmig d'ella, i li dona vida, aliment i fortalesa.

Estimats joves, permeteu-me que, com a successor de Pere, us convidi a enfortir aquesta fe que se'ns ha transmès des dels Apòstols, a posar Crist, el Fill de Déu, al centre de la vostra vida. Però permeteu també que us recordi que seguir Jesús en la fe és caminar amb Ell en la comunió de l'Església. No es pot seguir Jesús en solitari. Qui cedeix a la temptació d'anar «pel seu compte» o de viure la fe segons la mentalitat

individualista, que predomina en la societat, corre el risc de no trobar mai Jesucrist, o d'acabar seguint una falsa imatge d'Ell.

Tenir fe és recolzar-se en la fe dels teus germans, i que la teva fe serveixi igualment de suport per a la d'altres. Us demano, estimats amics, que estimeu l'Església, que us ha engendrat en la fe, que us ha ajudat a conèixer millor Crist, que us ha fet descobrir la bellesa del seu amor. Per al creixement de la vostra amistat amb Crist és fonamental reconèixer la importància de la vostra joiosa inserció en les parròquies, comunitats i moviments, així com la participació en l'eucaristia de cada diumenge, la recepció freqüent del sagrament del perdó, i el conreu de la pregària i meditació de la Paraula de Déu.

D'aquesta amistat amb Jesús naixerà també l'impuls que porta a donar testimoni de la fe en els més diversos ambients, fins i tot allà on hi ha rebuig o indiferència. No es pot trobar Crist i no donar-lo a conèixer als altres. Per tant, no us guardeu Crist per vosaltres mateixos. Comuniquen als altres l'alegria de la vostra fe. El món necessita el testimoniatge de la vostra fe, necessita certament Déu. Penso que la vostra presència aquí, joves vinguts dels cinc continents, és una meravellosa prova de la fecunditat del mandat de Crist a l'Església: «Aneu per tot el món i anuncieu l'Evangeli a tota la creació» (*Mc 16,15*). També a vosaltres us pertoca l'extraordinària tasca de ser deixebles i missioners de Crist en altres terres i països on hi ha multitud de joves que aspiren a coses més grans i, albirant en els seus cors la possibilitat de valors més autèntics, no es deixen seduir per les falses promeses d'un estil de vida sense Déu.

Estimats joves, reso per vosaltres amb tot l'afecte del meu cor. Us encomano a la Mare de Déu, perquè ella us acompanyi sempre amb la seva intercessió maternal i us ensenyi la fidelitat a la Paraula de Déu. Us demano també que reseu pel Papa, perquè, com a successor de Pere, pugui seguir confirmant els seus germans en la fe. Que tots en l'Església, pastors i fidels, ens apropem cada dia més al Senyor, perquè creixem en santedat de vida i donem així un testimoni eficaç que Jesucrist és veritablement el Fill de Déu, el Salvador de tots els homes i la font viva de la seva esperança. Amén.

Àngelus a Cuatro Vientos

Estimats amics,

Ara tornareu als vostres llocs de residència habitual. Els vostres amics voldran saber què ha canviat en vosaltres després d'haver estat en aquesta noble Vila amb el Papa i centenars de milers de joves de tot el món: Què els direu? Us convido que doneu un testimoni de vida cristiana audaç davant els altres. Així sereu

ferment de nous cristians i fareu que l'Església despunti amb puixança en el cor de molts.

Quant he pensat aquests dies en aquells joves que esperen el vostre retorn! Transmeteu-los el meu afecte, en particular als més desfavorits, i també a les vostres famílies i a les comunitats de vida cristiana a les quals pertanyeu.

No puc deixar de confessar-vos que estic realment impressionat pel nombre tan significatiu de bisbes i sacerdots presents en aquesta Jornada. A tots ells dono les gràcies molt des del fons de l'ànima, animant-los al mateix temps a seguir conreant la pastoral juvenil amb entusiasme i dedicació.

Encomano ara a tots els joves del món, i en especial a vosaltres, estimats amics, a l'amorosa intercessió de la Santíssima Mare de Déu, Estrella de la nova evangelització i Mare dels joves, i la saludo amb les mateixes paraules que li va dirigir l'Àngel del Senyor.

DESPRÉS DE L'ÀNGELUS

Saludo amb afecte el Senyor Arquebisbe castrense i agraeixo vivament a l'exèrcit de l'aire l'haver cedit amb tanta generositat la base aèria de Cuatro Vientos, precisament en el centenari de la creació de l'aviació militar espanyola. Poso a tots els qui la integren i les seves famílies sota la maternal protecció de Maria Santíssima, en l'advocació de Nostra Senyora de Loreto.

Així mateix, i en commemorar ahir el tercer aniversari del greu accident aeri ocorregut a l'aeroport de Barajas, que va ocasionar nombroses víctimes i ferits, vull fer arribar la meva proximitat espiritual i el meu afecte entranyable a tots els afectats per aquest lamentable succés, així com als familiars dels morts, les ànimes dels quals encomanem a la misericòrdia de Déu.

Em complau anunciar ara que la seu de la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, en el 2013, serà Rio de Janeiro. Demanem al Senyor, ja des d'aquest instant, que assisteixi amb la seva força a tots els qui han de posar-la en marxa i aplani el camí als joves de tot el món perquè puguin reunir-se novament amb el Papa en aquesta bella ciutat brasilera.

Estimats amics, abans d'acomiar-nos, i alhora que els joves d'Espanya lliuren als del Brasil la creu de les Jornades Mundials de la Joventut, com a successor de Pere, confio a tots els aquí presents aquesta gran comesa: Porteu el coneixement i l'amor de Crist per tot el món. Ell vol que sigueu els seus apòstols en el segle XXI i els missatgers de la seva alegria. No el defraudeu! Moltes gràcies.

Salutació en francès

Estimats joves de llengua francesa, Crist us demana avui que estigieu arrelats en Ell i construïu amb Ell la vostra vida sobre la roca que és Ell mateix. Ell us envia perquè sigueu testimonis valents i sense complexos, autèntics i creïbles. No tingueu por de ser catòlics, donant sempre testimoni al vostre voltant, amb senzillesa i sinceritat. Que l'Església trobi en vosaltres i

en la vostra joventut els missioners joiçosos de la Bona Nova.

Salutació en anglès

Salutació a tots els joves de llengua anglesa que estan avui aquí. En tornar a casa vostra, porteu amb vosaltres la Bona Nova de l'amor de Crist, que heu experimentat en aquests dies inoblidables. Amb els ulls fixos en Ell, aprofundi en el vostre coneixement de l'Evangeli i doneu fruits abundosos. Déu us beneeixi fins que ens trobem novament.

Salutació en alemany

Els meus estimats amics. La fe no és una teoria. Creure significa entrar en una relació personal amb Jesús i viure l'amistat amb Ell en comunió amb els altres, en la comunitat de l'Església. Confieu a Crist tota la vostra vida, i ajudeu els vostres amics a arribar a la font de la vida: Déu. Que el Senyor faci de vosaltres testimonis joiçosos del seu amor.

Salutació en italià

Estimats joves de llengua italiana. Us saludo a tots. L'Eucaristia que hem celebrat és Crist ressuscitat, present i viu enmig nostre: Gràcies a Ell, la vostra vida està arrelada i fundada en Déu, ferma en la fe. Amb aquesta certesa, marxeu de Madrid i anuncieu a tots el que heu vist i sentit. Responeu amb goig a la crida del Senyor, seguïu-lo i manteniu-vos-hi sempre units: donareu molt de fruit.

Salutació en portuguès

Estimats joves i amics de llengua portuguesa, heu trobat Jesucrist. Us sentireu anant contra corrent enmig d'una societat on impera la cultura relativista que renuncia a buscar i a posseir la veritat. Però el Senyor us ha enviat en aquest moment de la història, ple de grans reptes i oportunitats, perquè, gràcies a la vostra fe, segueixi ressonant per tota la terra la bona nova de Crist. Espero poder trobar-vos d'aquí a dos anys en la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, a Rio de Janeiro, Brasil. Fins llavors, preguem els uns pels altres, donant testimoni de l'alegria que brolla de viure arrelats i edificats en Crist. Fins aviat, estimats joves. Que Déu us beneeixi.

Salutació en polonès

Estimats joves polonesos, fermes en la fe, arrelats en Crist. Que els talents rebuts de Déu en aquests dies produeixin en vosaltres abundants fruits. Sigueu-ne els seus testimonis. Porteu als altres el missatge de l'Evangeli. Amb la vostra oració i amb l'exemple de la vida, ajudeu a Europa a trobar les seves arrels cristianes.

Trobada amb els voluntaris de la JMJ Madrid 2011 a IFEMA

Benvolguts voluntaris,

En concloure els actes d'aquesta inoblidable Jornada Mundial de la Joventut, he volgut aturar-me aquí, abans de tornar a Roma, per donar-vos les gràcies molt vivament pel vostre inestimable servei. És un deure de justícia i una necessitat del cor. Deure de justícia, perquè, gràcies a la vostra col·laboració, els joves pelegrins han pogut trobar una amable acollida i una ajuda en totes les seves necessitats. Amb el vostre servei heu donat a la Jornada Mundial el rostre de l'amabilitat, la simpatia i el lliurament als altres.

La meva gratitud és també una necessitat del cor, perquè no només heu estat atents amb els pelegrins, sinó també amb el Papa, amb mi. En tots els actes en què he participat, allà estàveu vosaltres: uns visiblement i altres en un segon pla, fent possible l'ordre requerit perquè tot anés bé. No puc oblidar l'esforç de la preparació d'aquests dies. Quants sacrificis, quant d'afecte. Tots, cada un com sabia i podia, puntada a puntada, heu anat teixint amb el vostre treball i oració el meravellós quadre multicolor d'aquesta Jornada. Moltes gràcies per la vostra dedicació. Us agraeixo aquest gest entranyable d'amor.

Molts de vosaltres heu hagut de renunciar a participar d'una manera directa en els actes, per haver d'ocupar-vos d'altres tasques de l'organització. No obstant això, aquesta renúncia ha estat una manera bonica i evangèlica de participar en la Jornada: la del lliurament als altres del qual parla Jesús. D'alguna manera, heu fet realitat les paraules del Senyor: «Si un vol ser el primer, sigui l'últim de tots i el servidor de tots» (Mc 9,35). Tinc la certesa que aquesta experiència com a voluntaris us ha enriquit a tots en la vostra vida cristiana, que és fonamentalment un servei d'amor. El Senyor transformarà el vostre cansament acumulat, les preocupacions i l'angoixa de molts moments en fruits de

virtuts cristianes: paciència, mansuetud, alegria en el lliurament als altres, disponibilitat per complir la voluntat de Déu. Estimar és servir i el servei augmenta l'amor. Penso que aquest és un dels fruits més bells de la vostra contribució a la Jornada Mundial de la Joventut. Però aquesta collita no la recollíu només vosaltres, sinó l'Església sencera que, com a misteri de comunió, s'enriqueix amb l'aportació de cadascun dels seus membres.

En tornar ara a la vostra vida ordinària, us animo que guardeu en el vostre cor aquesta joiosa experiència ja que creixeu cada dia més en el lliurament de vosaltres mateixos a Déu i als homes. És possible que en molts de vosaltres s'hagi despertat tímidament o poderosament una pregunta molt senzilla: Què vol Déu de mi? Quin és el seu disseny sobre la meua vida? Em crida Crist a seguir-lo més de prop? No podria jo gastar la meua vida sencera en la missió d'anunciar al món la grandesa del seu amor a través del sacerdoti, la vida consagrada o el matrimoni? Si ha sorgit aquesta inquietud, deixeu-vos portar pel Senyor i ofereu-vos com a voluntaris al servei d'Aquell que «no ha vingut a ser servit sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom» (Mc 10,45). La vostra vida arribarà a una plenitud insospitada. Potser algun estigui pensant: el Papa ha vingut a donar-nos les gràcies i se'n va demanant. Sí, així és. Aquesta és la missió del Papa, successor de Pere. I no oblideu que Pere, en la seva primera carta, recorda als cristians el preu amb què han estat rescatats: el de la sang de Crist (cf. 1Pe 1, 18-19). Qui valora la seva vida des d'aquesta perspectiva sap que l'amor de Crist només es pot respondre amb amor, i això és el que us demana el Papa en aquest comiat: que responeu amb amor a qui per amor s'ha entregat per vosaltres. Gràcies de nou i que Déu vagi sempre amb vosaltres.

Cerimònia de comiat a Barajas

Majestats, distingides Autoritats nacionals, autonòmiques i locals, Senyor Cardenal Arquebisbe de Madrid i president de la Conferència Episcopal Espanyola, senyors cardenals i germans en l'episcopat, amics tots,

Ha arribat el moment d'acomiar-nos. Aquests dies passats a Madrid, amb una representació tan nombrosa de joves d'Espanya i d'arreu del món, quedaran profundament gravats en la meua memòria i en el meu cor.

Majestat, el Papa s'ha trobat molt bé a Espanya. També els joves protagonistes d'aquesta Jornada Mundial de la Joventut han estat molt ben acollits aquí i

en tantes ciutats i localitats espanyoles, que han pogut visitar en els dies previs a la Jornada.

Gràcies a Vostra Majestat per les seves cordials paraules i per haver volgut acompanyar-me tant en la benvinguda com, ara, en el comiat. Gràcies a les autoritats nacionals, autonòmiques i locals, que han mostrat amb la seva cooperació fina sensibilitat per aquest esdeveniment internacional. Gràcies als milers de voluntaris, que han fet possible el bon desenvolupament de totes les activitats d'aquesta trobada: els diversos actes literaris, musicals, culturals i religiosos del «Festival jove», les catequesis dels bisbes i els actes centrals celebrats amb el successor de Pere. Gràcies a les forces de seguretat i de l'ordre, així com

als que han col·laborat prestant els més variats serveis: des de la cura de la música i de la litúrgia, fins al transport, l'atenció sanitària i els avituallaments.

Espanya és una gran nació que, en una convivència sanament oberta, plural i respectuosa, sap i pot progressar sense renunciar a la seva ànima profundament religiosa i catòlica. Ho ha manifestat una vegada més en aquests dies, en desplegar la seva capacitat tècnica i humana en una empresa de tanta transcendència i de tant futur, com és facilitar que la joventut enfonsi les arrels en Jesucrist, el Salvador.

Una paraula d'especial gratitud es deu als organitzadors de la Jornada: al Cardenal President del Pontifici Consell per als Laics i a tot el personal d'aquest Dicasteri, al Senyor Cardenal Arquebisbe de Madrid, Antonio María Rouco Varela, juntament amb els seus bisbes auxiliars i tota l'arxidiòcesi, en particular, al coordinador general de la Jornada, monsenyor César Augusto Franco Martínez, i als seus col·laboradors, tants i tan generosos. Els bisbes han treballat amb sol·licitud i abnegació en les seves diòcesis per l'acurada preparació de la Jornada, juntament amb els sacerdots, persones consagrades i fidels laics. A tots, el meu reconeixement, juntament amb la meua súplica al Senyor perquè beneeixi els seus afanys apostòlics.

I no puc deixar de donar les gràcies de tot cor als joves per haver vingut a aquesta Jornada, per la seva participació alegre, entusiasta i intensa. A ells els dic: Gràcies i enhorabona pel testimoni que heu donat a Madrid i a la resta de ciutats espanyoles en les que heu estat. Us convido ara a difondre per tots els racons del món la joiosa i profunda experiència de fe viscuda en aquest noble país. Transmeteu la vostra alegria especialment als que haguessin volgut venir i no han pogut fer-ho per les més diverses circumstàncies, a tants com han resat per vosaltres i als qui la celebració mateixa de la Jornada els ha tocat el cor. Amb la vostra proximitat i testimoni, ajudeu els vostres amics i companys a descobrir que estimar Crist és viure en plenitud.

Deixo Espanya content i agraït a tots. Però sobretot a Déu, Nostre Senyor, que m'ha permès celebrar aquesta Jornada, tan plena de gràcia i emoció, tan carregada de dinamisme i esperança. Sí, la festa de la fe que hem compartit ens permet mirar cap endavant

amb molta confiança en la providència, que guia l'Església pels mars de la història. Per això roman jove i amb vitalitat, tot afrontant àrdues situacions. Això és obra de l'Esperit Sant, que fa present Jesucrist en els cors dels joves de cada època i els mostra així la grandesa de la vocació divina de tot ésser humà. Hem pogut comprovar també com la gràcia de Crist ensorra els murs i franqueja les fronteres que el pecat aixeca entre els pobles i les generacions, per fer de tots els homes una sola família que es reconeix unida en l'únic Pare comú, i que conrea amb el seu treball i respecte tot el que Ell ens ha donat en la Creació.

Els joves responen amb diligència quan se'ls proposa amb sinceritat i veritat la trobada amb Jesucrist, únic redemptor de la humanitat. Ells tornen ara a casa com a missioners de l'Evangelí, «arrelats i fonamentats en Crist, fermes en la fe», i necessitaran ajuda en el seu camí. Encomano, doncs, de manera particular als bisbes, sacerdots, religiosos i educadors cristians, la cura de la joventut, que vol respondre amb il·lusió a la crida del Senyor. No cal desanimar-se davant les contrarietats que, de diverses maneres, es presenten en alguns països. Més fort que totes elles és l'anhel de Déu, que el Creador ha posat en el cor dels joves, i el poder de dalt, que atorga fortalesa divina als que segueixen al Mestre i als que busquen en ell aliment per la vida. No tingueu por de presentar als joves el missatge de Jesucrist en tota la seva integritat i de convidar-los als sagraments, pels quals ens fa participants de la seva pròpia vida.

Majestat, abans de tornar a Roma, voldria assegurar als espanyols que els tinc molt presents en la meua pregària, resant especialment pels matrimonis i les famílies que afronten dificultats de diversa naturalesa, pels necessitats i malalts, pels majors i els nens, i també pels que no troben feina. Prego igualment pels joves d'Espanya. Estic convençut que, animats per la fe en Crist, aportaran el millor de si mateixos, perquè aquest gran país afronti els reptes de l'hora present i continuï avançant pels camins de la concòrdia, la solidaritat, la justícia i la llibertat. Amb aquests desitjos, confio tots els fills d'aquesta noble terra a la intercessió de la Mare de Déu, la nostra Mare del Cel, i els beneixo amb afecte. Que l'alegria del Senyor ompli sempre els vostres cors. Moltes gràcies.